



ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ  
ΠΑΤΡΩΝ  
UNIVERSITY OF PATRAS

ΑΝΟΙΚΤΑ ακαδημαϊκά  
μαθήματα ΠΠ

# ΑΡΧΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

## Κεφάλαιο 11

Επιμέλεια:

Βασίλης Παλιουράς , Αναπληρωτής Καθηγητής  
Ευάγγελος Δερματάς , Αναπληρωτής Καθηγητής  
Σταύρος Νούσιος , Βοηθός Ερευνητή

Πολυτεχνική Σχολή

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Τεχνολογίας Υπολογιστών



# Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.



Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης



# Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου των διδασκόντων καθηγητών.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Πατρών» έχει χρηματοδοτηθεί μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.



# Ανάπτυξη

Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό αναπτύχθηκε στο τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Πατρών



Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης



# Πίνακας αλφαριθμητικών

```
#define N 3  
#include <stdio.h>
```

Ο πίνακας 2-D λειτουργεί ως  
πίνακας 1-D με στοιχεία πίνακες 1-D.

```
main ( ) {  
    int i ;  
    char text[N][11] ={"dokimi", "test", "paradeigma"};  
  
    printf("text requires %d bytes\n", sizeof text ) ;  
  
    for (i=0 ; i < N ; printf ("%s ", text[i++]));  
}
```

text[0]

text[1]

text[2]

'd'	'o'	'k'	'i'	'm'	'i'	0				
't'	'e'	's'	't'	0						
'p'	'a'	'r'	'a'	'd'	'e'	'i'	'g'	'm'	'a'	0



# Πίνακας αλφαριθμητικών

```
#define N 3
#include <stdio.h>

main ( ) {
    int i ;
    char text1[N][11]={"dokimi", "test", "paradeigma"};
    char *text2[N] = {"dokimi", "test", "paradeigma"};

    printf("text1 requires %d bytes\n", sizeof text1 ) ;
    printf("text2 requires %d bytes\n", sizeof text2 );

    for (i=0 ; i < N ; printf ("%s ", text2[i++]))
        ;

}
```

Πίνακας 1-D με στοιχεία δείκτες σε χαρακτήρα

Προσοχή:  
Δεν περιλαμβάνει  
τις αλφαριθμητικές  
σταθερές!

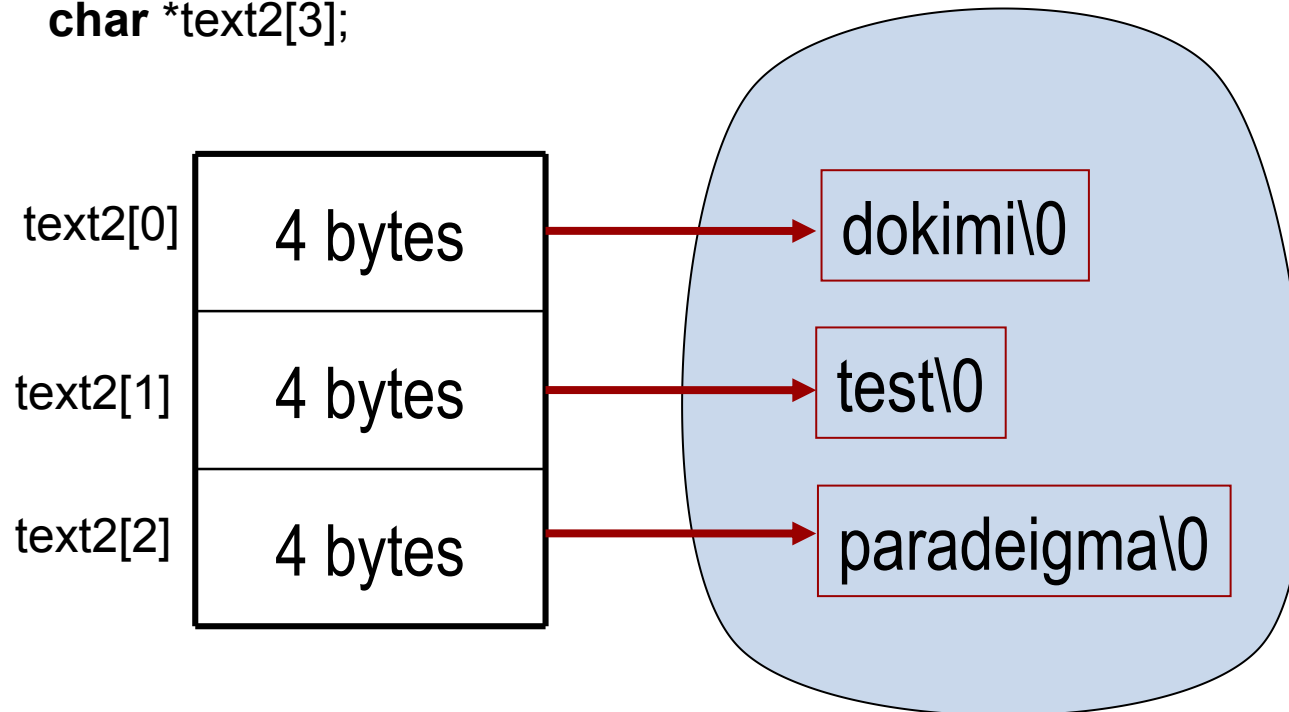
```
$ ./a
text1 requires 33 bytes
text2 requires 12 bytes
dokimi test paradeigma
Paliuras@MOB ~/nlect9
$
```



# Οργάνωση μνήμης και πίνακες δεικτών σε χαρακτήρες

Οι αλφαριθμητικές σταθερές της αρχικοποίησης αποθηκεύονται σε άλλη περιοχή μνήμης.

```
char *text2[3];
```



text2: περιλαμβάνει τρεις διευθύνσεις, όχι τα ίδια τα αλφαριθμητικά.



# Δήλωση και αρχικοποίηση

```
main ( ) {  
    char name[10] = "katerina";  
  
    printf ("%s", name);  
  
    scanf ("%s", name);  
  
    printf ("%s", name);  
  
}
```





## Δήλωση και ανάθεση τιμής σε αλφαριθμητικό

```
char *strcpy(char *, const char*);
```

```
main ( ) {  
    char name[10];  
    name = "katerina";  
    printf ("%s", name);  
  
    scanf("%s", name);  
  
    printf ("%s", name);  
}
```

Λάθος  
(στη C)

```
#include <string.h>  
main ( ) {  
    char name[10];  
    strcpy(name, "katerina");  
    printf ("%s", name);  
  
    scanf("%s", name);  
    printf ("%s", name);  
}
```

Σωστός τρόπος:



# Τι γίνεται με δείκτες;

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

main ( ) {
char *name =
"katerina";

printf ("%s", name);

}
```

```
#include
<stdio.h>
#include
<string.h>

main ( ) {
char *name ;

name =
"katerina";

printf ("%s",
name);

}
```

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

main ( ) {
char *name ;

name = "katerina";

printf ("%s", name);

*name = 'K';

printf ("%s", name);

}
```

**σφάλμα χρόνου εκτέλεσης (run-time error):  
segmentation fault**

Λύση: χρήση διαθέσιμης περιοχής μνήμης (πχ με `calloc ( )`)



# Διεύθυνση ονόματος πίνακα

- `char word[5];`
- `word` είναι η διεύθυνση του πρώτου στοιχείου  
`&word[0] => char *`
- `&word`
  - έχει αριθμητικά την ίδια τιμή με το `word`
  - Είναι όμως τύπου `=> char (*) [5]`



# Παράδειγμα

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
int main(int argc, char *argv[]) {
```

```
    int array[5] = { 0, 1, 2, 3, 4} ;
```

```
    printf("Have the same value...\n");
    printf("array : %X\n", array);
    printf("&array: %X\n", &array);
```

```
    printf("...but not the same type:\n");
    printf("next element (array+1): %X\n", array + 1);
    printf("next element (&array+1): %X\n", &array + 1 );
```

```
    return 0;
```

```
}
```

array, &array  
Έχουν *ίδια* τιμή,  
Αλλά *διαφορετικό* τύπο

- `int *`
- `int (*) [5]`

Ίδια τιμή

Μια θέση ακεραίου μετά

20 θέσεις ακεραίου μετά  
Δηλ. (1 πίνακας array)

```
C:\Program Files (x86)\Dev-Cpp\ConsolePauser.exe
Have the same value...
array : 22FE40
&array: 22FE40
...but not the same type:
next element (array+1): 22FE44
next element (&array+1): 22FE54
```



# Πίνακας χαρακτήρων

```
#include <stdio.h>
```

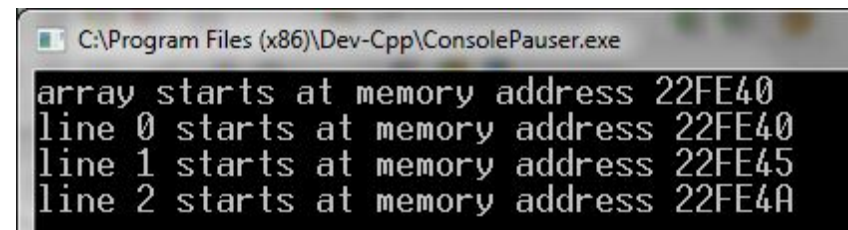
Πίνακας δύο διαστάσεων

```
int main(int argc, char  
*argv[]) {  
    int i;  
    char manywords[3][5];
```

- `char manywords[3][5];`
- Ένας πίνακας 3 στοιχείων,
  - καθένα από τα οποία είναι πίνακας 5 στοιχείων,
    - καθένα από τα οποία είναι `char`.

```
    printf("array starts at memory  
address %X\n", manywords);
```

```
    for (i = 0; i < 3; i++)  
        printf("line %d starts at  
memory address %X\n",  
                i,  
                manywords[i]);
```



```
C:\Program Files (x86)\Dev-Cpp\ConsolePauser.exe  
array starts at memory address 22FE40  
line 0 starts at memory address 22FE40  
line 1 starts at memory address 22FE45  
line 2 starts at memory address 22FE4A
```

```
return 0;
```

Διεύθυνση αρχής της i-οστής γραμμής



# Πίνακες πολλών διαστάσεων ως παράμετροι σε συναρτήσεις

`char a[3][2];`

<code>[0][0]</code>	<code>[0][1]</code>
<code>[1][0]</code>	<code>[1][1]</code>
<code>[2][0]</code>	<code>[2][1]</code>

`char b[2][3];`

<code>[0][0]</code>	<code>[0][1]</code>	<code>[0][2]</code>
<code>[1][0]</code>	<code>[1][1]</code>	<code>[1][2]</code>

- Οι συναρτήσεις χειρίζονται τους πίνακες κατ' αναφορά
- Η θέση ενός στοιχείου στη μνήμη εξαρτάται από τη γεωμετρία του πίνακα
  - Το `a[1][0]` είναι το 3<sup>ο</sup> στοιχείο, το `b[1][0]` είναι το 4<sup>ο</sup> στοιχείο
- Μια συνάρτηση πρέπει να ξέρει τη γεωμετρία ενός πίνακα παραμέτρου
  - Μπορούμε να παραλείψουμε μόνο την πρώτη διάσταση (το πλήθος γραμμών) σε μια δήλωση
    - Σε πίνακες N διαστάσεων, μπορούμε να παραλείψουμε μόνο μία διάσταση και να δηλώσουμε μήκη για τις υπόλοιπες N – 1
- Ευέλικτος κώδικας χρησιμοποιώντας ως παράμετρο δείκτη στο πρώτο στοιχείο του πίνακα



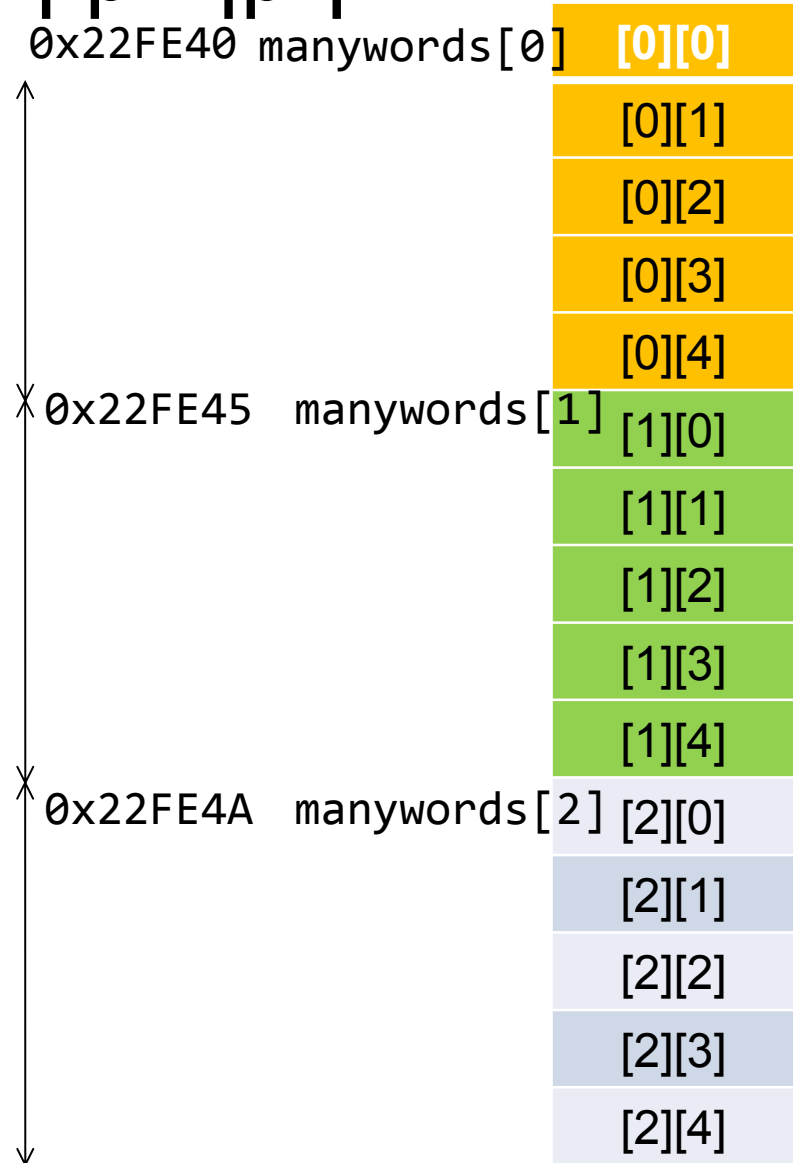
# Αποθήκευση στη μνήμη

```
char manywords[3][5];
```

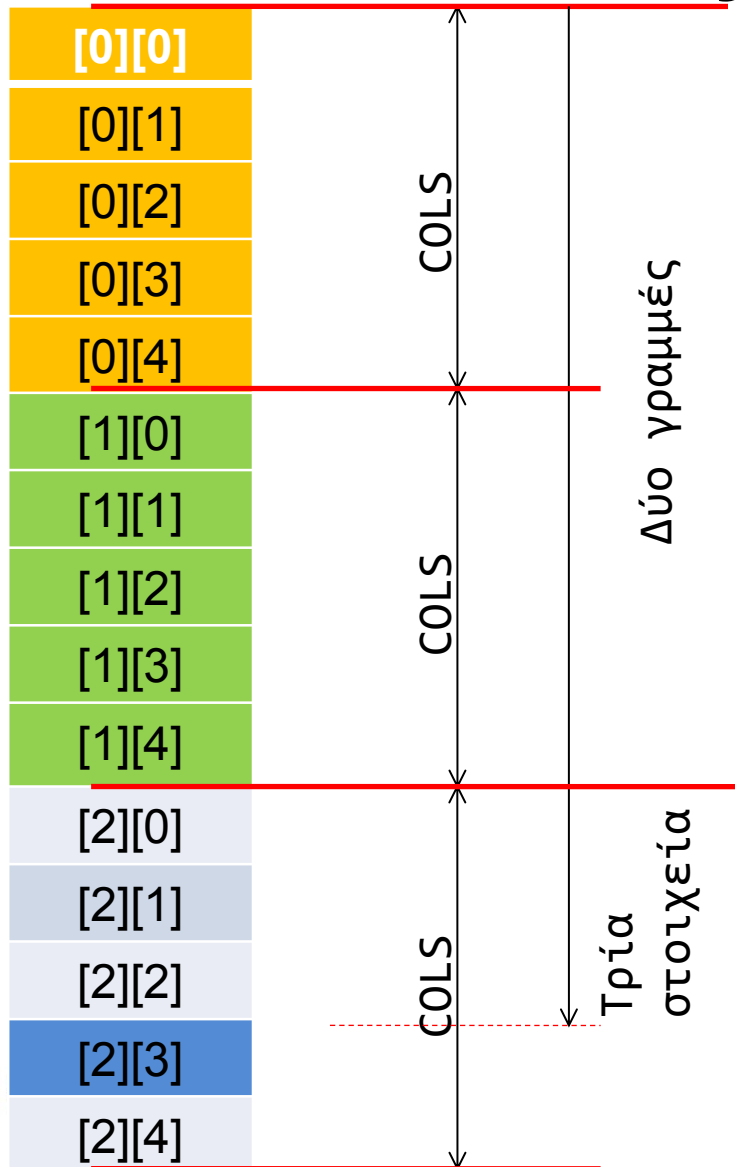
[0][0]	[0][1]	[0][2]	[0][3]	[0][4]
[1][0]	[1][1]	[1][2]	[1][3]	[1][4]
[2][0]	[2][1]	[2][2]	[2][3]	[2][4]

```
C:\Program Files (x86)\Dev-Cpp\ConsolePauser.exe
array starts at memory address 22FE40
line 0 starts at memory address 22FE40
line 1 starts at memory address 22FE45
line 2 starts at memory address 22FE4A
```

Το μέγεθος σε bytes ανά στοιχείο καθορίζεται από τον τύπο του στοιχείου. Εδώ `char`, άρα 1 byte ανά στοιχείο.



# Πίνακας δύο διαστάσεων



```
#define ROWS 3  
#define COLS 5  
char manywords[ROWS][COLS];
```

[0][0]	[0][1]	[0][2]	[0][3]	[0][4]
[1][0]	[1][1]	[1][2]	[1][3]	[1][4]
[2][0]	[2][1]	[2][2]	[2][3]	[2][4]

Κάθε γραμμή έχει COLS στοιχεία

Το στοιχείο `manywords[2][3]` βρίσκεται δύο γραμμές (άρα  $2 * 5$  στοιχεία) συν τρία στοιχεία της τρέχουσας γραμμής από την αρχή του πίνακα

Το στοιχείο `manywords[i][j]` βρίσκεται στη θέση

`(char *)manywords + i*COLS+j`



# Πίνακες πολλών διαστάσεων

- `int numbers[2][3][4];`
- Ένας πίνακας 2 στοιχείων,
  - καθένα από τα οποία είναι πίνακας 3 στοιχείων,
    - καθένα από τα οποία είναι πίνακας 4 στοιχείων
      - καθένα από τα οποία είναι `int`



[0][0][0]

[0][0][1]

[0][0][2]

[0][0][3]

[0][1][0]

[0][1][1]

[0][1][2]

[0][1][3]

[0][2][0]

[0][2][1]

[0][2][2]

[0][2][3]

[1][0][0]

[1][0][1]

[1][0][2]

[1][0][3]

[1][1][0]

[1][1][1]

[1][1][2]

[1][1][3]

[1][2][0]

[1][2][1]

[1][2][2]

[1][2][3]

# Πίνακες πολλών διαστάσεων

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
void readarray(int *, int, int, int);
void printarray(int *, int, int, int);
void print3D(int [2][3][4]);
```

```
int main(int argc, char *argv[]) {
```

```
    int array3D[2][3][4];
```

```
    readarray( (int *)array3D, 2, 3, 4);
```

```
    printarray((int *)array3D, 2, 3, 4);
```

```
    print3D(array3D);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

Εδώ η γεωμετρία του πίνακα είναι παράμετρος

Χειρίζεται πίνακες τύπου `int [2][3][4]` μόνο

# Πίνακας σταθερής γεωμετρίας ως παράμετρος

```
void print3D(int data[2][3][4]) {  
    int i, j, k;  
  
    for (i = 0; i<2; i++) {  
        for (j=0; j<3; j++) {  
            for (k=0; k<4; k++)  
                printf("%2d ", data[i][j][k]);  
            printf("\n");  
        }  
        printf("\n");  
    }  
}
```

Χειρίζεται πίνακες τύπου `int [2][3][4]` μόνο



# Παράδειγμα

[0][0][0]
[0][0][1]
[0][0][2]
[0][0][3]
[0][1][0]
[0][1][1]
[0][1][2]
[0][1][3]
[0][2][0]
[0][2][1]
[0][2][2]
[0][2][3]
[1][0][0]
[1][0][1]
[1][0][2]
[1][0][3]
[1][1][0]
[1][1][1]
[1][1][2]
[1][1][3]
[1][2][0]
[1][2][1]
[1][2][2]
[1][2][3]

```
int array3D[2][3][4];  
           h w d
```

```
(int *) array3D + i*w*d + j * d + k
```

$$1*w*d = 1 * 3 * 4$$

$$1*d = 1 * 4$$

2

Το στοιχείο `array3D[1][1][2]` βρίσκεται στη θέση  
`(int *) array3D + 1*3*4 + 1*4 + 2`

Πίνακας σταθερού πλήθους διαστάσεων, όχι προκαθορισμένης γεωμετρίας, ως παράμετρος σε συνάρτηση

```
void readarray(int *data, int h, int w, int d) {
    int i, j, k ,count = 0 ;
        for (i = 0; i<h; i++)
            for (j=0; j<w; j++)
                for (k=0; k<d; k++)
                    *(data + i*w*d + j * d + k) = count ++;
    }
void printarray(int *data, int h, int w, int d) {
    int i, j, k ;
        for (i = 0; i<h; i++) {
            for (j=0; j<w; j++) {
                for (k=0; k<d; k++)
                    printf("%2d ", *(data + i*w*d + j*d + k));
                printf("\n");
            }
            printf("\n");
        }
    }
}
```

Αναφερόμαστε στο στοιχείο [i][j][k] ενός πίνακα [h][w][d]



[0][0][0]

[0][0][1]

[0][0][2]

[0][0][3]

[0][1][0]

[0][1][1]

[0][1][2]

[0][1][3]

[0][2][0]

[0][2][1]

[0][2][2]

[0][2][3]

[1][0][0]

[1][0][1]

[1][0][2]

[1][0][3]

[1][1][0]

[1][1][1]

[1][1][2]

[1][1][3]

[1][2][0]

[1][2][1]

[1][2][2]

[1][2][3]

# Παράδειγμα

```
void myread(int *data, int h, int w, int d) {  
    int i=0, count = 0;  
    for (; i< h*w*d; *(data + (i++)) = count ++ );  
}
```

```
void myread(int *data, int h, int w, int d) {  
    int i=0;  
    for (; i< h*w*d; *(data + i) = i++ );  
}
```

```
void myread(int *data, int h, int w, int d) {  
    int i=0;  
    for (; i< h*w*d; *(data ++ ) = i++ );  
}
```

```
void myread(int *data, int h, int w, int d) {  
    int i=0;  
    for (; (*(data ++ ) = i++ )< h*w*d;);  
}
```

Σε **μερικές** περιπτώσεις μπορούμε να κάνουμε αντίστοιχα πράγματα  
Με λιγότερο κώδικα, αξιοποιώντας τον τρόπο αποθήκευσης στη μνήμη.

# Ευέλικτος κώδικας

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
void readarray(int *, int, int, int);
void printarray(int *, int, int, int);
void print3D(int [2][3][4]);
```

```
int main(int argc, char *argv[]) {
```

```
    int array3D[2][3][4];
    int another3D[2][2][2];
```

```
    readarray( (int *)array3D, 2, 3, 4);
    printarray((int *)array3D, 2, 3, 4);
    print3D(array3D);
```

```
    readarray( (int *)another3D, 2, 2, 2);
    printarray((int *)another3D, 2, 2, 2);
    return 0;
```

```
}
```

Ίδια συνάρτηση, η γεωμετρία ως  
του πίνακα ως παράμετρος.



# Πίνακες πολλών διαστάσεων

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
int main(int argc, char *argv[])
{
    int array2d[][4] = {{1,2,3,4}, {5,6,7,8}, {9,10,11,12}};
    int i, j;
```

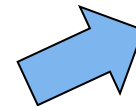
```
    printf("Size of array in bytes: %d\n", sizeof array2d)
```

```
    printf("Size of an element: %d\n", sizeof array2d[0]);
```

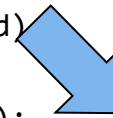
```
    for (i=0; i< 3; i++)
        for (j=0; j< 4; j++)
            printf("%d %d %d\n", i, j, array2d[i][j]);
```

```
    return 0;
```

```
}
```



**48 bytes**



**16 bytes**



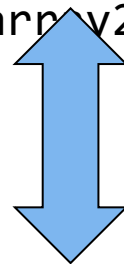


# Πίνακες πολλών διαστάσεων

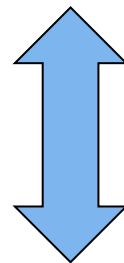
```
for (i=0; i< 3; i++)  
    for (j=0; j< 4; j++)  
        printf("%d %d %d\n", i, j, *( array2d[i] + j));
```

```
for (i=0; i< 3; i++)  
    for (j=0; j< 4; j++)  
        printf("%d %d %d\n", i, j, *( *(array2d + i) + j));
```

```
for (i=0; i< 3; i++)  
    for (j=0; j< 4; j++)  
        printf("%d %d %d\n", i, j, *((int *) array2d + i * 4 +  
j));
```



**Το i μετράει  
γραμμές**



**4 ακέραιοι  
ανά γραμμή**



**Αναλυτική αλλαγή τύπου σε (int \*)  
⇒ Γίνεται διεύθυνση ακεραίου**



# Το C99 επιτρέπει Variable Length Arrays (VLAs)

```
void test(int rows, int cols, int x[rows][cols]) {  
    /* ... */  
}
```



# Παράδειγμα

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
//
// C99 comment style
// Demonstration of C99 VLAs as parameters in functions
//
void readarray(int rows, int cols, int x[rows][cols]);
void printarray(int rows, int cols, int x[rows][cols]);

int main(int argc, char *argv[]) {
    int a[5][5];
    readarray(5, 5, a);
    printarray(3, 5, a);
    return 0;
}

void readarray(int rows, int cols, int x[rows][cols]) {
    int i, j;

    for (i = 0; i < rows; i++)
        for (j = 0; j < cols; j++)
            x[i][j] = -i*cols - j ;
}

void printarray(int rows, int cols, int x[rows][cols]) {
    int i, j;

    for (i = 0; i < rows; i++) {
        for (j = 0; j < cols; j++)
            printf("%4d", x[i][j]) ;
        printf("\n");
    }
}
```

Δεν υποστηρίζονται  
Από όλους τους  
Compilers!!!

Το msvc δεν είναι  
C99 compiler

Εδώ γράφουμε C90  
Εκτός αν ζητείται αναλυτικά



# Σημείωμα αναφοράς

- Copyright Πανεπιστήμιο Πατρών,  
Παλιουράς Βασίλειος , Δερματάς Ευάγγελος  
«Αρχές Προγραμματισμού ».  
Έκδοση: 1.0. Πάτρα 2015
- Διαθέσιμο από τη δικτυακική διεύθυνση  
<https://eclass.upatras.gr/modules/>

